

Auca de la Guerra de Successió (1705-1714)

1. Aquesta auca l'hem dictada,
perquè no oblidí la gent
el camí, la carrerada,
de la història que anem fent.
2. A finals de 1700
mor el rei Carles II
i tenim dos pretendents
que es discuteixen l'escon:
3. Carles d'Àustria, l'Arxiduc,
i Felip V, el Borbó,
per nosaltres malastruc,
perquè ens xafa la nació.
4. Dos models, dues Espanyes,
aquest segle entren en joc.
Uns encara en portem banyes
que voldríem llançar al foc.
5. L'absolutisme reial
i la política hostil
fan que hi hagi tal sidral,
que ens du a la guerra civil.
6. Els maulets alcen la llebre
a Dènia, i els vigatans,
tocats també per la febre,
esveren els catalans.
7. A Gènova, amb Anglaterra,
un pacte van a signar,
amb què declaren la guerra
al pretendent castellà.
8. Desembarca a Barcelona,
l'arxiduc Carles III,
es posa bé la corona
i es passeja pel carrer.
9. Responen els castellans
amb ànsies d'ocupació,
i ataquen bel-ligerants
la Corona d'Aragó.
10. Posen setge a Barcelona
l'abril de 1706;
la cosa no els surt rodona
i el Borbó es fa fonedís.
11. Fins que l'any 1707
els exèrcits aliats,
sense el general Basset,
a Almansa són derrotats.
12. Aviat se'n fa l'estella,
Aragó, que no aguanta,
i arreu aplica Castella
el decret de Nova Planta.
13. La batalla d'Almenar
ens retorna l'esperança,
però no ens pot estalviar
aquell mal que a tots alcança.
14. En morir Josep I,
el germà de l'arxiduc,
se'ns en va Carles III
i ens quedem sense aixopluc.
15. Se signa el Tractat d'Utrecht
i aquí sí que ens fan un gol:
Anglaterra es fa el suec
i el nostre cas no es resol.
16. Ens quedem sols en la lluita
contra l'exèrcit borbó.
Qui pogués girar la truita
i evitar l'ocupació!
17. Resisteix bé Tarragona
fins al punt que no pot més,
i no cal dir Barcelona,
per no ser dels botiflers.
18. Moragues, sempre afectiu,
Bac de Roda i Carrasclat
van marejant la perdiu
fent guerrilla a tort i a dret.
19. I en Desvalls, ferm, a Cardona,
amb espingarda i fusell,
el bastió no abandona,
aferrat dalt del castell.
20. Perdem la sobirania,
però no pas la dignitat,
l'11 de setembre, un dia
que mai no pot ser oblidat.
21. «Por derecho de conquista»
Castella imposa els borbons
i, manaire i centralista,
ens pren les constitucions.
22. Des de llavors Catalunya
no es governa tota sola,
però com l'au Fènix, amb punya,
reneix de la fumerola.
23. Catalans, ja va sent hora
d'abandonar la complanta.
Diguem ben alt «Via fora!
No, al Decret de Nova Planta!»
24. I reclamem el que és nostre
més enllà dels estatuts;
aquest és el nostre sostre
per deixar de ser orelluts!

Joan Vilamala, 2007